Р Е Ш Е Н И Е
№ 4109

гр. София, 19.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **2391** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Л. Н. Г. срещу АРешение от 17.12.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав по НАХД № 13400 по описа за 2012г., в частта, в която е изменено Наказателно постановление № 10894/22.02.2011г., издадено от Началник АНД, Отдел ПП, СДВР, като размерът на наложеното на касатора административно наказание „глоба" в размер на 300 лева по чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП за нарушение на чл.150а, ал.1 ЗДвП, като е намален на 100 лева.

Недоволен от решението, касаторът го обжалва като неправилно в посочената част, с която съдът е потвърдил наказателното постановление за извършеното нарушение по чл.150а, ал.1 ЗДвП. Поддържа, че притежава валидно издадено СУМПС, което в 3-месечния срок от влизане в страната може да ползва, както и че има превод на български език, представен и в съдебно заседание. Намира, че е налице несъответствие между съставения акт за установяване на административно нарушение и наказателното постановление и като е отчел това несъответствие районният съд е следвало да отмени наказателното постановление в тази му част, вместо да го потвърди. По изложените съображения моли съда да отмени обжалваното решение и да отмени наказателното постановление в частта, в която му е наложено наказание за

извършено нарушение по чл.150а, ал.1 ЗДвП. В съдебно заседание касаторът редовно и своевременно призован, се представлява от адв.Д., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения.
Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция”, редовно и своевременно призован за датата на съдебното заседание, не се представлява. Не ангажира становище по касационната жалба.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.
Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.
След като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите на касатора и обсъди, както наведените касационния основания, така и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира касационната жалба за основателна.
За да постанови обжалвания съдебен акт, районният съд е събрал и обсъдил всички относими доказателства, вкл. свидетелските показания на свидетелите П. /актосъставител/ и М., свидетел на съставянето на акта за установяване на административно нарушение. Въз основа на установеното по делото, обосновал извод, че АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени в съответствие със законовите изисквания, от оправомощени лица, като съдържащите се в тях констатации се потвърждават от показанията на свидетелите и не са оспорени от касатора. Въз основа на доказателствата по делото съдът е приел, че деянието, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора, е доказано от обективна и субективна страна и че е осъществен фактическия състав на нарушението по чл.150а, ал.1 ЗДвП, като с оглед липсата на доказателства за материалното състояние на касатора и неговото семейно положение е определил размера на наложената глоба в размер на 100 лева.
По делото е установено, че на 27.01.2011г. около 10,10 часа в [населено място] по [улица]касаторът управлявал лек автомобил марка „Рено” с ДК [рег.номер на МПС] с посока на движение от Околовръстен път. На около 10м след кръстовището с [улица], поради недостатъчно разстояние /дистанция/ реализирал ПТП с намаляващия скоростта пред него лек автомобил. От проверяващите било констатирано, че касаторът е без свидетелство за управление на МПС, отнето му по реда на чл.171, т.4 ЗДвП.
Така постановеното решение в обжалваната му част, е неправилно.
Разпоредбата на чл.150 ЗДвП предвижда, че всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, а съгласно чл.150а, ал.1 ЗДвП за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Видно от наказателното постановление, на касатора е наложена глоба по чл.177, ал.1, т.2, предл.2-ро ЗДвП за това, че в нарушение на чл.150а, ал.1 ЗДвП управлява МПС без свидетелство за управление – отнето по реда на чл.171, т.4 ЗДвП.
От доказателствата по делото, вкл. от саморъчно вписаното възражение при предявяването на акта за установяване на административно нарушение, се установява, че касаторът притежава свидетелство за управление, издадено в И., САЩ. Копие от същото се съдържа в преписката по делото.

Съгласно разпоредбата на чл.162, ал.1 ЗДвП българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По силата на чл.161 ЗДвП такова свидетелство е валидно за територията на Република България за категорията, за която е издадено, в посочените от т.1 до т.5 случаи, като настоящият попада под приложното поле на т.3 – когато е придружено от легализиран превод на български език. Такъв се съдържа на л.20 по НАХД № 13400/2012г. по описа на СРС. Представено е и заверено копие от паспорт №[ЕИК] на Л. Н. Г., издаден от МВР-С. на 21.03.2008г., валиден до 21.03.2013г. В решението си въззивната инстанция е приела, че съгласно представеното копие от паспорта, касаторът на 04.12.2010г. е влязъл на територията на САЩ, поради което следва да се счита, че към датата на извършване на нарушението – 27.01.2011г., касаторът е спазил тримесечния срок, в който може да управлява МПС в страната по чл.162, ал.1 ЗДвП. Притежаваното от него свидетелство за управление, издадено в САЩ не било придружено от легализиран превод на български език, поради което съдът е приел, че не е изпълнено условието на чл.161, ал.1, т.3 ЗДвП, поради което същото не е валидно за територията на България, което се приравнява на липса на СУМПС.

Този извод не се споделя от касационната инстанция. Административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана за нарушение на чл.150а, ал.1 във вр. с чл.171, т.4 ЗДвП. Описаното нарушение е формално – на просто извършване. Достатъчно е водачът да наруши задължението си за бездействие – да не управлява МПС, ако няма правоспособност за това. В случая водачът е представил СУМПС, издадено в И., САЩ, с което е имал право да управлява МПС на територията на Република България на основание чл.162, ал.1 ЗДвП. Макар и на водача да са били отнети всички контролни точки и той да е загубил правоспособност да управлява МПС на основание чл.157, ал.4 ЗДвП, то той я е придобил отново в друга държава, което се признава от Република България.

Поради това не може да се обоснове извод за осъществяване на фактическия състав на административното нарушение по чл.150а, ал.1 ЗДвП във връзка с чл.171, т.4 ЗДвП, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Предвид това наказателното постановление в частта, с която е наложено административно наказание по чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП за нарушение на чл.150а, ал.1 ЗДвП във връзка с чл.171, т.4 ЗДвП е незаконосъобразно издадено и подлежи на отмяна. Като го е потвърдил в тази му част съдът е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

Водим от горното Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 17.12.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав по НАХД № 13400 по описа за 2012г., в обжалваната му част.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 10894/22.02.2011г., издадено от Началник АНД, Отдел ПП, СДВР, в частта, с която е наложено административно наказание по чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП за нарушение на чл.150а, ал.1 ЗДвП във връзка с чл.171, т.4

ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1. 2.